VII Wtorek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (*J* 17,1-11a): To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania.

A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwej, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał.

Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie».

«Ojcze, nadesz?a godzina»

Rev. D. Pere OLIVA i March
(Sant Feliu de Torelló, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia św. Jana —którą czytamy od wielu dni —zaczyna opowiadać nam o “godzinie”: «Ojcze, nadeszła godzina» (J 17,1). Punkt kulminacyjny, gloryfikacja wszystkich rzeczy, największa darowizna Chrystusa, który oddaje się za wszystkich … “Godzina” jest dla ludzi nadal ukrytą rzeczywistością; zostaje ujawniona w miarę jak historia życia Jezusa otwiera perspektywę krzyża.

Nadszedł czas? Czas na co? No więc nadszedł czas, kiedy my ludzie poznajemy imię Boga, to znaczy jego działanie, sposób zwracania się do ludzkości, sposób mówienia do nas przez Syna, przez Chrystusa, który kocha.

Dziś, my mężczyźni i kobiety, poznając Boga przez Jezusa («Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem»: J 17,8), stajemy się świadkami życia, życia Bożego, które rozwija się w nas przez sakrament

chrztu. W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy; w Nim odnajdujemy słowa, które nas napełniają i pomagają wzrastać; w Nim odkrywamy, czego Bóg chce od nas: spełnienie, istnienie, które nie czerpie z osobistej próżności tylko z egzystencjalnej postawy, która opiera się w samym Bogu i na Jego chwale. Jak przypomina nam Święty Ireneusz: «chwałą Boga jest, by człowiek żył». Wychwalajmy Boga i Jego glorię, by człowiek osiągnął pełnię!

Jesteśmy naznaczeni Ewangelią Jezusa Chrystusa; pracujemy dla chwały Boga, zadanie, które przekłada się w posługę życiu współczesnego człowieka. Oznacza to: pracę nad prawdziwą komunikacją ludzką, prawdziwe szczęście jednostki, promowanie radości wśród zasmuconych, okazywanie współczucia słabym... W skrócie: otwarcie na Życie (z dużej litery).

Przez ducha, Bóg działa w każdym człowieku i dociera w głąb każdej osoby, i nieustannie zachęca wszystkich do życia wartościami ewangelicznymi. Dobra Nowina jest wyrazem wyzwalającego szczęścia, które On chce nam dać.